

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Standardul IAS® 21 Efectele variației cursurilor de schimb valutare

Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

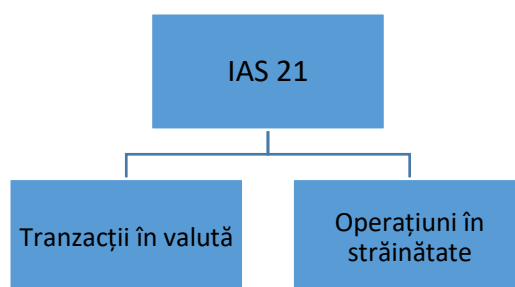
© Copyright 2021, Istanbul University

Standardul IAS 21 Efectele variației cursurilor de schimb valutar

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII CHEIE

Impactul variațiilor cursurilor de schimb valutar este abordat în standardul IAS 21 Efectele variațiilor cursurilor de schimb valutar. Standardul IAS 21 prescrie modul în care se includ tranzacțiile în valută și operațiunile din străinătate în situațiile financiare, precum și modul de conversie a situațiilor financiare într-o monedă de prezentare. Figura 1 prezintă domeniul de aplicare al standardului IAS 21.

Fig.1 Domeniul de aplicare al standardului IAS 21

Standardul IAS 21 trebuie aplicat (IAS21.3):

- La contabilizarea tranzacțiilor și soldurilor în valută,
- La conversia rezultatelor și a poziției financiare ale operațiunilor din străinătate, incluse în situațiile financiare ale entității prin consolidare, sau prin metoda punerii în echivalență,
- La conversia rezultatelor și a poziției financiare a entității într-o monedă de prezentare.

IAS 21 nu se referă la (IAS21.4-7):

- Tranzacțiile derivate în valută și soldurile care intră în domeniul de aplicare al IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare sau IFRS 9 Instrumente financiare.
- Contabilitatea acoperirii împotriva riscurilor, inclusiv contabilitatea pentru acoperirea unei investiții nete într-o operațiune din străinătate.
- Prezentarea în situația fluxurilor de trezorerie a fluxurilor de trezorerie provenind din tranzacțiile realizate în valută sau la conversia fluxurilor de trezorerie ale unei operațiuni din străinătate.

Pentru a înțelege corect acest standard, trebuie să cunoaștem câteva definiții de bază.

Moneda funcțională: Moneda funcțională a unei entități este moneda mediului economic principal în care operează entitatea respectivă (IAS21.8). Mediul economic principal în care operează o entitate este, în mod normal, cel în care aceasta generează și cheltuiește, de obicei, numerar.

Operațiuni din străinătate: O operațiune din străinătate este o entitate care:

- este o filială, o entitate asociată, un angajament comun sau o sucursală a unei entități raportoare; și
- care are activități care își au sediul sau se desfășoară într-o țară sau monedă, altele decât cele ale entității raportoare (IAS21.8).

Moneda de prezentare: Moneda în care sunt prezentate situațiile financiare ale entității raportoare. Moneda de prezentare poate fi orice monedă aleasă.

Tranzacție în valută străină: O tranzacție în monedă străină este o tranzacție care este exprimată sau necesită decontare într-o monedă străină.

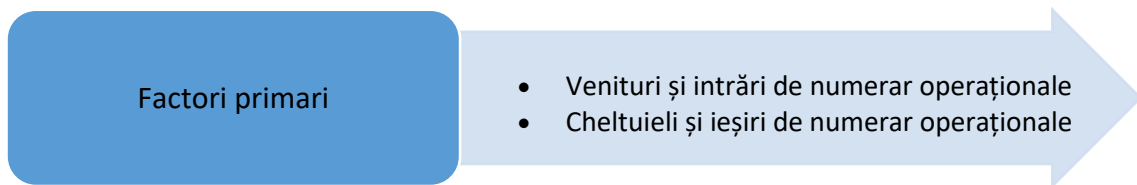
Elemente monetare: sunt unități monetare deținute și active și datorii de primit sau de plătit într-un număr fix sau determinabil de unități monetare.

MONEDA FUNCȚIONALĂ

Moneda funcțională este determinată prin aplicarea factorilor din IAS 21. Ea nu poate fi aleasă în mod liber de către o entitate. Odată stabilită, aceasta nu poate fi schimbată decât dacă există o modificare a circumstanțelor subiacente. IAS 21 detaliază factorii, primari și secundari, pe care o entitate trebuie să îi ia în considerare pentru a-și determina moneda funcțională.

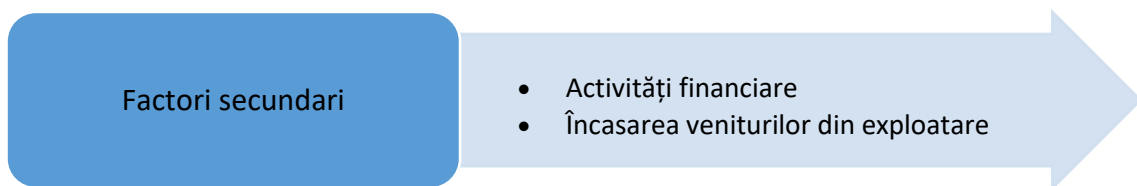
Factorii primari oferă cea mai clară indicație cu privire la moneda funcțională a unei entități. În figura 2 sunt detaliați factorii primari pe care o entitate îi va lua în considerare.

Fig. 2 Factorii primari

Factorii secundari oferă o dovadă secundară a monedei funcționale a unei entități. În figura 3 sunt detaliați factorii secundari pe care o entitate ar trebui să îi ia în considerare.

Fig. 3 Factorii secundari

Determinarea corectă a monedei funcționale poate avea un impact major asupra situațiilor financiare. De exemplu, dacă este determinată incorect, tranzacțiile în moneda funcțională corectă vor fi înregistrate ca și cum ar fi fost tranzacții în monedă străină. Prin urmare, vor fi recunoscute diferențe de curs valutar pentru tranzacții pentru care nu ar fi trebuit să apară nicio diferență de curs valutar.

De exemplu, la 1 octombrie 2021, entitatea A cumpără un stoc pentru 115.000 u.m.X. Cursul de schimb este $1 \text{ u.m.Y} = 1,15 \text{ u.m.X}$. Stocul are un cost de 100.000 u.m.Y.

La 31 octombrie 2021, datoria este decontată, iar cursul de schimb este $1 \text{ u.m.Y} = 1,16 \text{ u.m.X}$. Plata este decontată la 115.000 u.m.X, care este acum echivalentul a 99.138 u.m.Y.

În cazul în care moneda funcțională a entității este u.m.Y, un câștig de 862 u.m.Y va fi înregistrat în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global. Dacă moneda funcțională a

entității este u.m.X, plata nu și-a schimbat valoarea (115.000 u.m.X), astfel încât nu există niciun câștig sau pierdere.

MONEDA FUNCȚIONALĂ A UNEI OPERAȚIUNI DIN STRĂINĂTATE

Moneda funcțională este determinată separat pentru fiecare entitate în parte. Nu există o monedă funcțională de grup. În special, factorii suplimentari din IAS 21 sunt utilizați pentru a determina dacă moneda funcțională a operațiunii din străinătate este aceeași cu cea a entității raportoare.

- În cazul în care activitățile operațiunii din străinătate sunt desfășurate, mai degrabă, ca o extensie a entității raportoare, decât să fie îndeplinite cu un grad de autonomie, atunci acest lucru demonstrează că moneda sa funcțională ar trebui să fie aceeași cu cea a entității raportoare.
- În cazul în care tranzacțiile cu entitatea raportoare reprezintă o proporție mare din activitățile operațiunii din străinătate, acest lucru oferă dovezi că moneda sa funcțională poate fi aceeași cu cea a entității raportoare, deoarece entitatea poate fi considerată o extensie a operațiunilor societății-mamă.
- În cazul în care fluxurile de trezorerie din activitățile entității din străinătate:
 - afectează în mod direct fluxurile de trezorerie ale entității raportoare; și
 - sunt disponibile cu promptitudine pentru a fi transferate către entitatea raportoare,atunci acest lucru oferă dovada că moneda sa funcțională este aceeași cu cea a entității raportoare.
- În cazul în care fluxurile de trezorerie din activitățile operațiunii din străinătate sunt suficiente pentru a asigura serviciul datoriei existente și prevăzute în mod normal fără ca fondurile să fie făcute disponibile de către entitatea raportoare.

MONEDA DE PREZENTARE

În cazul în care moneda de prezentare diferă de moneda funcțională, rezultatele din situația poziției financiare trebuie convertite în moneda de prezentare.

Prezentarea situațiilor financiare într-o altă monedă decât moneda funcțională nu modifică modul în care sunt evaluate elementele subiacente. Ea exprimă pur și simplu sumele subiacente dintr-o altă țară, care sunt evaluate în moneda funcțională.

În cazul în care un grup conține entități cu monede funcționale diferite, rezultatele și poziția financiară a tuturor entităților trebuie să fie exprimate într-o monedă comună pentru a întocmi situațiile financiare ale grupului. Moneda de prezentare a situațiilor financiare ale grupului este adesea moneda funcțională a societății-mamă.

Moneda de prezentare a entității poate fi diferită de moneda sa funcțională în situații precum următoarele:

- Un grup de societăți poate avea operațiuni extensive în mai multe țări și își desfășoară activitatea în mare parte pe piețele internaționale. Poate fi dificil să se identifice o monedă de prezentare adecvată. Poate fi utilizată o monedă internațională, cum ar fi USD sau euro.

Aceasta este adesea utilizată de entitățile care obțin capital pe piețele internaționale, în beneficiul utilizatorilor situațiilor financiare.

- În unele jurisdicții, entitățile sunt obligate să își prezinte situațiile financiare în moneda locală în cazul în care aceasta nu este moneda lor funcțională.
- Este posibil ca o entitate să dorească să își prezinte situațiile financiare în moneda funcțională a societății-mamă dacă aceasta este diferită de propria monedă funcțională.

TRANZACȚII ÎN VALUTĂ

O tranzacție în valută este o tranzacție care este exprimată sau prevede decontare într-o valută. De exemplu, o entitate poate:

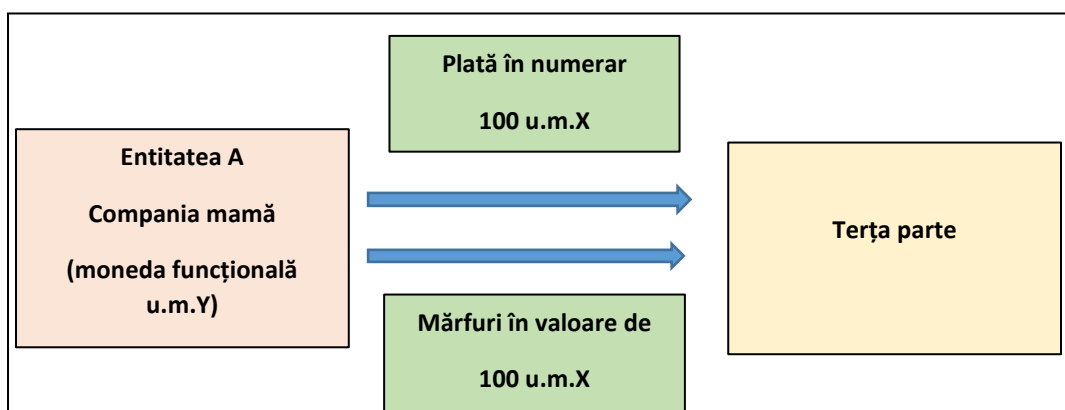
- Cumpăra sau vinde bunuri sau servicii al căror preț este exprimat în valută;
- Împrumuta sau oferi spre împrumut fonduri, iar sumele ce urmează a fi plătite sau încasate sunt exprimate în valută;
- Achiziționa sau ceda, într-un alt mod, active, contracta sau deconta, într-un alt mod datorii exprimate în valută.

O operațiune în valută trebuie înregistrată în momentul recunoașterii inițiale în moneda funcțională, aplicându-se sumei în valută cursul de schimb la vedere dintre moneda funcțională și moneda străină, la data efectuării tranzacției.

Odată înregistrate, vor apărea diferențe de schimb valutar în cazul în care variațiile valutare afectează soldurile înregistrate.

O tranzacție în monedă străină este încheiată direct de către o entitate. Acestea au loc adesea în fiecare zi. Ele implică fluxuri de trezorerie și măresc sau scad activele nete ale entității. Figura 4 exemplifică o asemenea tranzacție.

Fig. 4 Tranzacțiile în valută

Aceste tranzacții sunt înregistrate în moneda funcțională prin aplicarea la moneda străină a valorii cursului de schimb la vedere dintre:

- moneda funcțională; și
- moneda străină la data tranzacției.

Exemplu: O entitate (moneda funcțională u.m.X) cumpără stocuri în valoare de 15.000 u.m.Y pe credit la 23 februarie 2022. Cursul de schimb la vedere este $1 \text{ u.m.X} = 1,5 \text{ u.m.Y}$. Tranzacția este înregistrată la 10.000 u.m.X ($15.000/1,5$).

23 februarie 2022	Dr.	Stocuri	10.000 u.m.X	
	Cr.	Furnizori		10.000 u.m.X

Ocazional, este posibil ca o entitate să nu contabilizeze operațiile sale în moneda sa funcțională. De exemplu, pentru a facilita raportarea către conducere, o filială poate să contabilizeze registrele și evidențele în moneda funcțională a entității-mamă și nu în propria sa monedă.

În cazul în care o entitate își ține contabilitatea într-o altă monedă, toate sumele sunt evaluate în moneda funcțională folosind cursul istoric la momentul recunoașterii inițiale. Ulterior, numai elementele monetare exprimate într-o monedă străină trebuie convertite. În acest fel, se obțin aceleași valori ca și cum ar fi fost înregistrate inițial în moneda funcțională.

Tratamentul elementelor în valută la sfârșitul perioadei de raportare depinde de faptul dacă elementul este: monetar sau nemonetar; și contabilizat la costul istoric sau la valoarea justă.

* La sfârșitul fiecărei perioade de raportare, **elementele monetare în** valută sunt convertite folosind **cursul de închidere**.

Exemplu: O entitate (moneda funcțională u.m.Y) are o datorie comercială neachitată în valoare de 1.500 u.m.X, care provine dintr-o tranzacție în care cursul de schimb la vedere era $1 \text{ u.m.Y} = 1,2 \text{ u.m.X}$ și, prin urmare, a fost înregistrată inițial la 1.250 u.m.Y. La 31 decembrie 2021, cursul de închidere este $1 \text{ u.m.Y} = 1,5 \text{ u.m.X}$.

Prin urmare, suma de plătit este de 1.000 u.m.Y ($1.500/1,5$) la sfârșitul perioadei de raportare.

31 decembrie 2021	Dr.	Furnizori	250 u.m.Y	
	Cr.	Câștig din tranzacțiile în valută		250 u.m.Y

* La sfârșitul fiecărei perioade de raportare, **elementele nemonetare** care sunt evaluate la **cost istoric** într-o monedă străină sunt convertite folosind **cursul de schimb de la data tranzacției**.

Exemplu: O entitate (moneda funcțională u.m.Y) a achiziționat un utilaj pentru 12.000 u.m.X, când cursul de schimb la vedere era $1 \text{ u.m.Y} = 1,2 \text{ u.m.X}$. Cursul de închidere este $1 \text{ u.m.Y} = 1,5 \text{ u.m.X}$.

La sfârșitul perioadei de raportare, utilajul figurează la valoarea de 10.000 u.m.Y ($12.000/1,2$). Nu se va efectua nicio înregistrare în jurnal ca urmare a modificării cursurilor de schimb valutare în ceea ce privește utilajul achiziționat în valută.

* La sfârșitul fiecărei perioade de raportare, **elementele nemonetare** care sunt evaluate la **valoarea justă** într-o monedă străină sunt convertite folosind **cursurile de schimb de la data la care este determinată valoarea justă**.

Exemplu: O entitate (moneda funcțională u.m.Y) deține o clădire. Entitatea contabilizează clădirile la valoarea lor justă. Evaluarea clădirii a fost efectuată la sfârșitul perioadei de raportare, iar valoarea justă a fost estimată la 150.000 u.m.X. Clădirea a fost achiziționată pentru 100.000 u.m.X, când cursul

de schimb la vedere era 1 u.m.Y = 1,2 u.m.X. Cursul de închidere este 1 u.m.Y = 1,5 u.m.X la 31 decembrie 2021.

Clădirea este prezentată ca fiind de 100.000 u.m.Y (150.000/1,5) la 31 decembrie 2021.

31 decembrie 2021	Dr.	Clădiri	16.667 u.m.Y	
	Cr.	Alte elemente ale rezultatului global		16.667 u.m.Y

Valoarea contabilă a unui element este determinată în coroborare cu alte standarde relevante. Uneori, valoarea contabilă a unui element este determinată prin compararea a două sau mai multe valori.

Exemplu:

- Valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă (IAS 2 Stocuri)
- Valoarea cea mai mică dintre valoarea contabilă anterioară a unui activ și valoarea recuperabilă a acestuia (IAS 36 Deprecierea activelor)

În cazul în care activul este nemonetar și este evaluat într-o monedă străină, valoarea contabilă este determinată ca fiind cea mai mică dintre următoarele valori:

- Costul sau valoarea contabilă convertită la cursul de schimb de la data la care a fost determinată această valoare (cursul de la data tranzacției pentru elementele contabilizate la costul istoric).
- Valoarea realizabilă netă sau valoarea recuperabilă convertită la cursul de schimb de la data la care a fost determinată valoarea (cursul de închidere dacă valoarea a fost determinată la sfârșitul perioadei de raportare).

CONVERSII VALUTARE

Multe grupuri consolidate sunt compuse din mai multe entități individuale cu monede funcționale diferite. Entitățile individuale vor înregistra tranzacțiile în registrele lor în moneda funcțională. În scopul consolidării, situațiile financiare ale fiecărei entități trebuie convertite în moneda de prezentare a grupului consolidat dacă aceasta diferă de moneda lor funcțională.

Procesul de conversie este utilizat, de asemenea, pentru o entitate raportoare de sine stătătoare care întocmește situații financiare într-o monedă de prezentare, care diferă atât de moneda sa funcțională, cât și de moneda de prezentare a oricărui grup de situații financiare în care este inclusă.

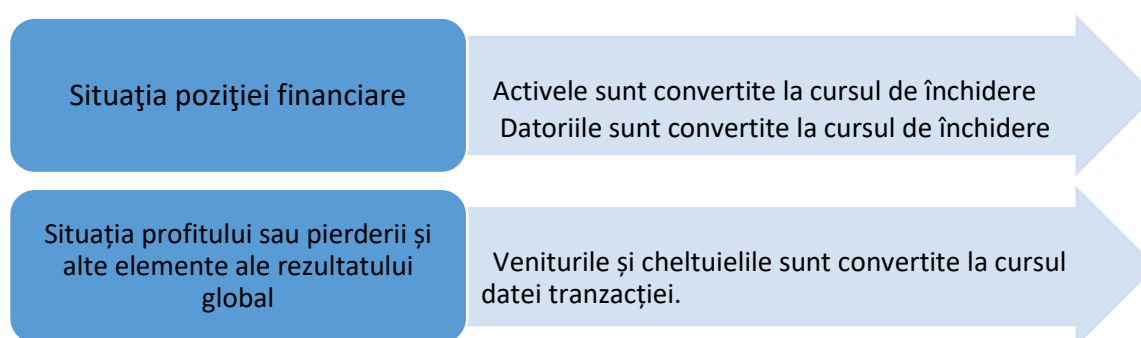
O conversie a situațiilor financiare ale unei entități este efectuată pentru a le prezenta într-o anumită monedă de prezentare. Aceasta se face adesea pentru a prezenta situațiile financiare ale unei operațiuni din străinătate în moneda funcțională a unei societăți-mamă. Acest lucru se face pentru ca operațiunea din străinătate să poată fi inclusă în situațiile financiare ale entității raportoare prin consolidare sau prin metoda punerii în echivalență.

În consecință, traducerile sunt efectuate de obicei la sfârșitul perioadei de raportare sau în perioadele interimare în scopul raportării.

Standardul IAS 21 permite ca situațiile financiare ale unei entități să fie prezentate în orice monedă. În cazul în care moneda de prezentare a unei entități diferă de moneda sa funcțională, rezultatele din situația poziției financiare trebuie convertite în această monedă.

- Pentru fiecare situație a poziției financiare, activele și datoriile sunt convertite la cursul de închidere de la data situația poziției financiare respective.
- Pentru fiecare situație a profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global, veniturile și cheltuielile sunt convertite la cursurile de schimb de la datele tranzacției (se poate utiliza un curs mediu pentru o perioadă, cu excepția cazului în care cursurile fluctuează semnificativ) (a se vedea figura 5).

Fig. 5. Ratele de schimb pentru conversia situațiilor financiare

Toate diferențele de schimb valutar rezultate sunt recunoscute ca **alte elemente ale rezultatului global**. Aceste diferențe de curs valutar nu sunt recunoscute ca venituri sau cheltuieli pentru perioada respectivă, deoarece modificările cursurilor de schimb au un efect direct redus sau inexistent asupra fluxurilor de trezorerie prezente și viitoare din operațiunile entității.

Diferențele de curs valutar care rezultă din conversia unei entități într-o monedă de prezentare sunt rezultatul conversiei:

- veniturilor și cheltuielilor recunoscute în cursul perioadei la cursurile de schimb, la datele tranzacțiilor, iar activele și datoriile la cursul de închidere; și
- Activele nete de deschidere la un curs de închidere diferit de cursul de închidere anterior.

CEDAREA UNEI OPERAȚIUNI DIN STRĂINĂTATE

O entitate poate încheia participația sa într-o operațiune din străinătate prin vânzarea, lichidarea, rambursarea capitalului social sau renunțarea la întreaga entitate sau la o parte din aceasta. Un exemplu de renunțare ar fi cazul unei entități cu două operațiuni separate (un lanț de magazine de îmbrăcăminte și un lanț de farmacii) care renunță la una dintre operațiuni și se concentrează asupra celeilalte.

La cedarea unei operațiuni din străinătate, valoarea de conversie cumulată a diferențelor de curs valutar care:

- au fost recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și acumulate într-o componentă separată a capitalurilor proprii; și
- care se referă la acea operațiune din străinătate,

sunt reclasificate din capitaluri proprii în situația profitului sau pierderii atunci când se recunoaște câștigul sau pierderea din cedare.

Un exemplu de tip de diferență de curs valutar ar fi diferența de curs valutar rezultată din conversia unei operațiuni din străinătate într-o monedă de prezentare în vederea încorporării în situațiile financiare consolidate ale unui grup. La cedarea operațiunii din străinătate de către entitatea raportoare, aceste diferențe de curs valutar sunt reclasificate din capitalurile proprii în situația profitului sau pierderii la cedare. De exemplu, în cazul în care o societate-mamă cedează 90% din participația sa la capitalul social cu drept de vot al unei filiale deținute integral, atunci toate rezervele de conversie acumulate vor fi reclasificate în situația profitului sau pierderii.

INFORMAȚII DE PREZENTAT

O entitate trebuie să prezinte:

- valoarea diferențelor de curs valutar recunoscute în situația profitului sau pierderii, cu excepția celor care apar în cazul instrumentelor financiare evaluate la valoarea justă prin situația profitului sau pierderii în conformitate cu IFRS 9; și
- Diferențele nete de curs valutar recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și acumulate într-o componentă separată a capitalurilor proprii și o reconciliere a valorii acestor diferențe de curs valutar la începutul și la sfârșitul perioadei (IAS 21.52).

În cazul în care moneda de prezentare diferă de moneda funcțională, această informație trebuie să fie prezentată, împreună cu prezentarea monedei funcționale și justificarea alegerii unei monede de prezentare diferite.

În cazul în care moneda funcțională a entității raportoare sau a unei operațiuni străine semnificative se schimbă, trebuie să se declare acest lucru și motivul schimbării monedei funcționale.

În cazul în care o entitate furnizează situații financiare într-o altă monedă decât moneda sa funcțională, situațiile financiare trebuie să fie descrise ca fiind conforme cu standardele numai dacă îndeplinesc toate cerințele standardelor, inclusiv procesul de conversie descris în IAS 21.

EXEMPLU

Entitatea B are o filială deținută în proporție de 100%, denumită Entitatea A. Moneda funcțională și moneda de raportare a Entității B este u.m.X. Entitatea A își contabilizează registrele și evidențele contabile în u.m.Y, moneda sa funcțională. Situațiile financiare ale Entității A trebuie convertite (din moneda funcțională u.m.Y în moneda de prezentare u.m.X) pentru a fi încorporate în situațiile financiare ale Entității B.

Situația poziției financiare a entității A la 31 decembrie 2021 și situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pentru exercițiul financiar care se încheie la 31 decembrie 2021 sunt prezentate mai jos în u.m.Y.

Entitatea A			
Situația poziției financiare			
la 31 decembrie 2021 (în u.m.Y)			
Numerar	10.000	Furnizori	50.000
Creanțe clienți	40.000	Venituri în avans	20.000
Stocuri	70.000	Rezultatul reportat	30.000
Echipamente (Amortizarea acumulată)	100.000 (20.000)	Capital social	100.000
Active	200.000	Datorii și capitaluri proprii	200.000

Entitatea A	
Situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global	
Pentru anul 2021 (în u.m.Y)	
Venituri	260.000
Cheltuieli	<u>220.000</u>
Profit net	40.000

Cursurile de schimb valutar preconizate pentru 2021 sunt următoarele:

1 ianuarie 2021	1 u.m.Y = 0,90 u.m.X
Media ponderată pentru anul 2021	1 u.m.Y = 1,05 u.m.X
15 aprilie 2021*	1 u.m.Y = 1,1 u.m.X
31 decembrie 2021	1 u.m.Y = 1,25 u.m.X

* Data când au fost declarate dividendele în sumă de 10.000 u.m.Y și au fost încasate veniturile în avans.

Situațiile financiare ale entității A trebuie să fie convertite în u.m.X în conformitate cu prevederile IAS 21. Acest proces de conversie este ilustrat mai jos.

Toate activele și datoriile sunt convertite folosind cursul de închidere de la sfârșitul perioadei de raportare (1 u.m.Y = 1,25 u.m.X). Conturile de capitaluri proprii sunt convertite utilizând cursurile de schimb istorice (1 u.m.Y = 0,90 u.m.X). Soldul convertit aferent profiturilor nerepartizate este rezultatul ratei medii ponderate aplicate veniturilor și cheltuielilor și a ratei specifice în vigoare la momentul în care au fost declarate dividendele (1 u.m.Y = 1,15 u.m.X).

Entitatea A			
Conversie - Situația poziției financiare-			
31 decembrie 2021			
Active	u.m.Y	Curs de schimb	u.m.X
Numerar	10.000	1,25	12.500
Creanțe clienți	40.000	1,25	50.000
Stocuri	70.000	1,25	87.500
Echipamente (net)	<u>80.000</u>	1,25	<u>100.000</u>
Activ	200.000		250.000
Datorii și capitaluri proprii			
Furnizori	50.000	1,25	62.500
Venituri în avans	20.000	1,25	25.000
Rezultatul reportat	30.000		30.500*
Capital social	100.000	0,90	90.000
Diferențe de conversie			<u>42.000**</u>
Datorii și capitaluri proprii	200.000		250.000

*a se vedea calculul din situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global

** suma este determinată prin diferență pornind de la ecuația bilanțieră

Toate veniturile și cheltuielile trebuie convertite la ratele în vigoare în momentul în care aceste elemente sunt recunoscute în cursul perioadei. Totuși, din considerente de ordin practic, se pot utiliza ratele medii ponderate pentru a converti veniturile și cheltuielile (1 u.m.Y = 1,05 u.m.X) numai dacă aceste rate medii ponderate se apropie de ratele reale care erau în vigoare la momentul tranzacțiilor.

Entitatea A			
Conversie - Situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global- Pentru anul 2021			
	u.m.Y	Curs de schimb	u.m.X
Venituri	260.000	1,05	273.000
Cheltuieli	<u>220.000</u>	1,05	<u>(231.000)</u>
Profit net	40.000		42.000

	u.m.Y	Curs de schimb	u.m.X
Profit net	40.000	1,05	42.000
(-) Dividende	<u>(10.000)</u>	1,15	<u>(11.500)</u>
Rezultatul reportat	30.000		30.500

Diferențele de schimb acumulate (diferențe de conversie) rezultă din conversia tuturor activelor și datoriilor la cursul de închidere, în timp ce capitalurile proprii sunt convertite utilizând cursul istoric și cursul mediu ponderat (venituri și cheltuieli). Ajustările nu au un efect direct asupra fluxurilor de trezorerie; cu toate acestea, modificările cursului de schimb vor avea un efect direct asupra vânzării sau lichidării. Efectul se datorează mai degrabă investiției nete decât operațiunilor filialei. Din aceste motive, soldul ajustărilor de conversie este raportat ca "alt element de rezultat global" în situația poziției financiare.